

Kære læser!

Der er gået en rum tid siden jeg skrev sidste rejsebrev i 2015. Tiden er fløjet af sted og har været anvendt til mine opgaver; færdiggørelsen af mine erindringer (endelig!) til mine børnebørn, færdiggørelsen af familiens slægtshistorie (en spændende opgave, der blev løst sammen med min lillesøster (Jette) samt en række yderst komplicerede forretningsmæssige forhold, der stjal for megen tid og kostede for meget på andre fronter. Tiden kommer desværre ikke tilbage, tabte penge muligvis. Tiden er for mig nu en mangelvare.

Igen i år besøgte jeg Danmark (april/maj/juni) med et par afstikkere til Tyskland og Spanien. Afstanden til forrige besøg i 2015 var kort, men de overvejende billeder og indtryk af mit fædreland er sammenfaldende; Danmark er en stor skuffelse, en nation på diskurs. Hvorfor dukker danskerne nakken og finder sig i den måde den styrende elite på Christiansborg behandler dem på? Nedladende og med betydelig arrogance.

I de seneste år har jeg været optaget af emnet; hvem er det, eller hvilke kræfter styrer vores verden? Af naturlige grunde har jeg læst meget af og set mange udsendelser med Noam Chomsky, der giver os relevante og godt underbyggede svar. I maj kom hans seneste bog "Who Rules the World?".

Jeg skal her blot referere til to af hans konklusioner; Verden er styret af stater, der er styret af personer, hvis motto er; "Alt til mig, ingenting til de andre" og han minder os også om Adam Smiths ord om, at verden styres af dem, der er "Masters of Mankind"; i vore dage de store finanshuse og globale selskaber, der tilsammen og i samarbejde med politikere har en magtbase, hvis indflydelse reducerer "os andre" til marginaler.

Noam kommenterer også det nuværende politiske landskab og fremhæver, at den forestående valgkamp i USA bliver en cirkusmanege, hvor vi (igen) vil være vidne til, at politik i dag er reduceret til et cirkusnummer eller teaterstykke, hvor rovdirene kæmper og den mest hensynsløse og blodtørstige vinder kampen.

Nu er spørgsmålet; hvorfor de fleste demokratiske valg ender med, at vinderen ofte er en person, der inderst inde er et politisk rovdyr? Dette sker i mange lande og sandelig også i mit fædreland.

Og jo; jeg er også fokuseret på, hvem har egentlig magten i DK og hvordan bruges den?

Som anført i indledningen er det skuffende at opleve et Danmark, hvor kampen i dag om værdier overskygger landskabet; det tidligere solide danske demokrati. Ordet demokrati defineres normalt som et folkestyre.

På papiret har Danmark en regering valgt og sammensat af befolkningen, men i virkeligheden er det anderledes. Der er for længe siden opstået alvorlige konflikter om, hvorledes samfundskontrakten skal fungere; delingen mellem folket og staten; derfor har mit fædreland i 2016 to klasser, den almene klasse og magteliten, der uretmæssigt har tilranet sig denne status og misbruger den på det groveste.

Begrebet demokrati er blevet udvidet til at omfatte flere modeller. I Danmark taler vi om et såkaldt repræsentativt demokrati, hvor de folkevalgte medlemmer af regeringen på vegne af vælgerne træffer beslutninger om landets daglige drift for nu at bruge et moderne ord.

Men jeg meget frustreret over den udvikling Danmark har taget.

Vi havde en gang et yderst velfungerende samfund, indtil vi valgte den forkerte løsning på problemstillingen; enten vækst via private initiativer eller overordnet styring fra Staten.

Vi valgte sidste version, der førte til den socialdemokratiske velfærdsmodel med papirusseri, lånefinansieret privatforbrug, øget skattetryk og en stor vækst af ansatte i den offentlige sektor, mange med utilstrækkelige kvalifikationer og beskeden erfaring fra virkeligheden. Resultatet kender vi alle.

Vi fik velfærds kriser og har ikke forstået at skabe balancen mellem rimelig og fortjent velfærd kontra et dynamisk erhvervsliv, der jo er en forudsætning for at betale velfærdsgoderne. Vi har opdraget for mange til at blive hæmningsløse forbrugere og givet ungdommen uforpligtende rettigheder.

Vore sidste to statsministre har været/er en katastrofe for fædrelandet.

Helle Torning-Schmidt betegnes som spejlblank af Henrik Dahl, der også er af den opfattelse, at hun var den dårligste statsminister i landets historie med rekord i regerings-ommøbleringer og ministerrokader. Det skriver han i sin bog "Spildte Kræfter".

Forfatteren Carsten Jensen har denne beskrivelse af vor nuværende statsminister Lars Løkke Rasmussen;

"Da danskerne valgte Lars Løkke som statsminister, mindede det om en supermarkedskunde, der i køledisken udvælger sig en skinke, hvor datofristen for længst er overskredet. Det står stemplet i hans usikre ansigtstræk og besynderligt selvundskyldende mimik: Lars Løkke ved godt selv, han er en fiasko. Det er derfor, hans eneste overlevelsesstrategi består i angrebet på afvigende grupper og holdninger".

Det er sandelig ikke de pæneste personbeskrivelser jeg har læst, men siger de egentlig ikke mere om dem, der valgte dem, end vi vil vedkende os? Vi har jo stemt på dem og dermed givet dem lov.

2

To citater fra Churchill

"De personer, der er bange for kommunismen, skaber den selv".

"Stol aldrig på en statistik, som du ikke selv har forfalsket". *)

Det første kunne omskrives til; "De folk, der er ofre for og forargede over statens misbrug og svindel af dyrt tjente skatte kroner, er selv skyld i miseren". "De har nemlig selv valgt politikerne".

Lad mig bruge begrebet værdikamp som udgangspunkt. De sidste mange år har Danmark været præget af kampe eller stridigheder om danske værdier/dansk kultur. Stridighederne har udviklet sig til et cirkus, som vi simpelthen ikke kan være bekendt. Derfor vil jeg holde mig udenfor denne manege, bortset fra, at jeg kunne ønske en offentlig åben eksamensdag, hvor samtlige ansatte chefer i stat og kommune skulle aflægge den danskprøve, som asylansøgere skal igennem og have mindst 32 af 40 spørgsmål besvaret korrekt. Hvem tør komme med et bud på dumpeprocenten?

Jeg vil gerne bruge denne definition på et solidt demokrati sagt af den tyske filosof Jürgen Habermas; "Staten skal sikre, at dens opførsel overfor borgerne er præget af troværdighed, sandfærdighed og retfærdighed. Den skal sikre borgernes rettigheder, til gengæld skal borgerne stille sig til rådighed for staten og der indgås en social kontrakt mellem de to parter, hvis formål er opnå fælles mål".

Hvilke mål taler vi i grunden om? Har staten og landets borgere i dag samme målsætning?

(*) Passer godt på mange data fra Finansministeriet)

Det er ikke svært at konstatere, at der ikke mere er fælles mål, der kan forene de to parter; staten og dens borgere. Det danske samfund har skiftet sine tidligere troværdige rollemodeller, der havde fokus på etik, pligt og anstændighed, ud med ikoner, der kun bruger sin egen og andres tid og penge til at markedsføre SELV ismen, hvis hovedtema er at realisere sig selv. EGO ikoner, der ikke påtager sig et medansvar for samfundet og dermed for andre. De er at finde i den menneskeart, der betegnes som "Homo Egoismus". Dette bekræftes af adspurgte unge personer, der om få år er medlemmer af Folketinget eller regeringen;

"Helt grundlæggende, skyldes det den individualiseringstendens, som sociologer har talt om i mange år. At vi i stigende grad løsrives fra de sociale fællesskaber, så det nu er op til os selv at skabe vores egne livsforløb, normer, værdier og karriere. Vi bliver mere ansvarlige for vores egen succes, men det betyder samtidig også, at vi i stigende grad bliver ansvarlige for vores egen fiasko".

Med dette som baggrund er det lidt nemmere at forstå, at danskerne ikke reagerer, når de præsenteres for den måde STATEN administrerer vor fælles pengekasse på. Her er et udpluk af handlinger, der burde føre til seriøse konsekvenser for de ansvarlige;

- SØIK og Forsvarets Auditørkorps sigtelse mod 32 embedsmænd i Rigspolitiet, FET, DSB, Kbh.s kommune, Rigsadvokaten, Udenrigsministeriet, Bornholms Hospital og Kriminalforsorgen. Embedsmændene havde modtaget gaver til en værdi af mellem 5.000 og 50.000 kroner, selv om reglerne er klare: Embedsmænd må i udgangspunktet aldrig modtage gaver, for der må ikke kunne rejses tvivl om offentligt ansattes saglighed og upartiskhed.
- Sagen var en udløber af en sag fra Region Sjælland, hvor der er rejst sigtelser mod embedsmænd for at have modtaget gaver og rejser af it-leverandørerne Atea og 3A-it.
- Bestikkelsessag i Rigspolitiet: Tre ansatte havde forgyldt hinanden og afsløret sig selv som særdeles gavmilde forvaltere af skatteborgernes penge. Således har afdelingschef i Rigspolitiets Koncernservice, Bettina Jensen, sikret to af sine veninder opgaver for mere end 20 mio. kr. på bare tre år. Opgaverne kom – stik mod loven – aldrig i udbud, og venindernes honorarer blev udbetalt uden kontrakter og uden forudgående budgetgodkendelse.

I dag er danskerne vant til at blive informeret om svindel og misbrug af offentlige midler så selv disse eksempler synes ikke at vække hverken forargelse eller rejse en shitstorm. Det synes heller ikke at påvirke den danske befolkning i nævneværdig grad, at landets skatmester meddeler, at der fra vores fælles kasse er svindlet for milliarder og at pengene stadig fosser ud. Det dyrt indkøbte IT system (EFI) er brudt sammen og kasseret og et nyt vil først være operativt om cirka 18 måneder.

Nu forholder det sig således, at hverken landets Finansminister eller Skatteminister tør stå frem og fortælle de virksomheder og borgere, der betaler skat, at det samlede regnestykke sandsynligvis kan se sådan ud;

1. Svindel med udbytteskat mindst 12 milliarder
2. Skyldig skat og moms, hvor broderparten må anses for tabt, 78 milliarder
3. Ulovlige indkrævede beløb cirka 10 milliarder
4. Genoprettelse af et fungerende IT system 15 milliarder (inkluderer oprydningsudgifter)
5. Hver måned mistes 500 millioner grundet lov om forældelse
6. 18 måneder er lig med 9 milliarder
7. I kan selv regne jer frem til det samlede resultat (worst case).

Til disse beløb kan vi tillægge virkningen af afskaffelse af PSO afgiften, der fra 2016 og 10 år frem ville give staten godt 69 milliarder i indtægter. I regnestykket har jeg heller ikke medregnet de finansielle virkninger af ejendomsskatter opkrævet på et ukorrekt grundlag. Jeg kan heller ikke medregne konsekvenserne af de mange sager, hvor SKAT har tilsidesat retssikkerheden, der har ført til personlige konkurser, der kan medføre sagsanlæg mod Staten, som den vil tabe.

Men sandheden er, at projektet "Sammenlægningen af Told og Skat", der blev igangsat af Anders Fogh Rasmussen, er det mest fejlslagne og dyreste i Danmarks historie. Det vil have en række finansielle følgevirkninger, der kun kan "repareres" i form af nye eller højere skatter og afgifter, for statskassen kan ikke undvære de mange milliarder, hvis den skal leve op til blot at bevare det nuværende niveau for velfærd.

Taberne er selskaber og personer, der betaler skat, vinderne er gruppen, der bærer hovedansvaret for denne skandale, de fleste belønnes for deres indsats! "Det er det Danmark vi kender"; reference til socialdemokratiets sidst kendte valgslagan. Utroværdige og ukvalificerede ministre og embedsmænd.

Det faktum, at reaktionerne fra danskerne stort set svarer til et skuldertræk, chokerer mig. Det undrer mig, at DR brugte tre udsendelser på at debattere; hvem havde/har ansvaret for ulykkerne uden at de resulterede i en shitstorm mod de ansvarlige personer. Læserne har sikkert set de tre udsendelser, så lad os bare minde hinanden om, at den daværende skatteminister (2006) hed Kristian Jensen, der med en HH eksamen som ballast tilsat erfaringer fra arbejdet som assistent i UNI bank, skulle stå i spidsen for den mest omfattende ændring af Told og Skat; to store organisationer, der skulle slås sammen til en enhed SKAT med mere end 12.000 ansatte.

Nu hjælper det hr. Jensens kvalifikationer at han har været medlem af bestyrelsen for Bøvling Ungdoms Forening 1991-93, formand for gymnastikudvalget 1991-93, træner for Brande Mix-hold 1994-97.

Sammen med en anden person uden erfaring fra virkeligheden, departementschef Peter Loft, der år forinden var blevet ansat direkte fra universitetet, skulle de to stå for den mest omfattende ændring af de organisationer og de systemer, der skulle sikre, at statens indtægter ankommer til tiden og baseret på korrekte beregninger. De tre udsendelser afslørede det værste tilfælde af ansvarsfralæggelse indenfor det offentlige landet har været vidne til. I spidsen som ansvarlig minister har vi Kristian Jensen (skatteminister 2003/2009), der som belønning for at have påført samfundet skader for milliarder nu er Udenrigsminister. Velbekomme. Peter Lofts belønning er 11 millioner plus en solid pension, der oppebæres til hans død. Velbekomme. Mere om Peter Loft hentet fra DRs arkiver;

[Her er hans beskrivelse af skattesystemet og dets baggrund](#)

Det er skræmmende at lytte til hans afsløringer af den måde, som Skatteministeriet og SKAT arbejder på. I bør bruge 44 minutter på at høre ham. Det er dog positivt at han påtager sig et medansvar for den store skandale.

Nogle mener, at det fulde ansvar skal placeres hos topdirektøren for SKAT Jesper Rønnow Simonsen, der i skrivende stund fortsat sidder i chefstolen. Men det er kun delvist korrekt; ansvaret ligger hos dem, der har forholdt sig passive, medens ulykkerne væltede ned og i dag præsenteres for danskerne i form af skeletter i SKATS afdelinger alle med prissedler, den laveste har et pålydende på 700 millioner. De mest passive er vælgerne; de klippede får, der stemte på dem, der lovede flere ydelser mod reduceret indsats.

Disse får/passive danskere minder om vagabonderne Vladimir og Estragon i Samuel Becketts absurde teaterstykke "Mens vi venter på Godot". De sidder handlingslammede og venter på, at nogle tager førertrøjen på eller gør de? I stykket står to personer ved et livløst træ og stirrer mod månen og stjernerne. Hvorfor ved vi ikke, tilsvarende ved mange danskere heller ikke rigtigt, hvorfor de gør, som de gør eller ikke gør. Hvis jeg nu reducerer scenariet til kun at omfatte sagen om den forkerte udbytteskat, officielt på omkring 9.2 milliarder (men beløbet er nærmere mellem 12 og 14), er borgernes passivitet overfor det passerede det fremherskende indtryk;

- To uduelige ledere, der ikke har kunnet løse deres opgaver (jfr. deres kontrakter); SKATS direktør Jesper Rønnow og Skatteministeriets departementschef Jens Brøchner, sidder stadig i deres komfortable stole til skyhøje lønninger.
- Skatteminister Karsten Lauritzen er en tøsedreng, der har ladet sig presse i defensiven ved at frede de to omtalte chefer, hvorfor det?
- Er det fordi denne største skandale i Skats historie involverer en række tidligere skatteministre, der dækker over og beskytter hinanden? DJØF logen med dens forpligtelser overfor medlemmerne.
- Er det derfor at Karsten Lauritzen, der har magten, ikke tør placere ansvaret, hvor det de facto hører hjemme, men i stedet sender en række underordnede ledere hjem?
- Den 24. september 2015 aftaler partierne i et såkaldt "hulemøde", at ingen af dem vil klandre foregående skatteministre (dem var der 8 af indenfor 9 år) for skandalerne og dermed starte en krig om ansvarspådragelse. Opfinder er naturligvis Claus Hjort Frederiksen, der dermed lader hånt om sine både politiske og moralske forpligtelser som Finansminister til at varetage landets finansielle interesser. Det samme gør de 7 involverede politiske partier. De burde skamme sig.
- Hvordan kan 7 partier tillade sig at tilsidesætte retssikkerheden og aftale, at ingen vil forsøge at placere ansvar for skandalerne?

Ser vi isoleret på de omtalte 9.2 milliarder, skulle dette modsvare et års skat fra mere end 100.000 "gennemsnitsdanskere", så hvorfor rejser de ikke en shitstorm? Deres surt tjente skatte kroner sendt ud af landet til bedragerer og nu skal vi fandme betale dem mindst én gang til. På en karakterskala, der slutter med 13, hvor synes I selv I er placeret?

Forholder det sig i virkeligheden således, at det er de passive danskere (pålægsgivere), der selv er skyld i, at de, de kommende 10 år, vil blive pålagt ekstra skatter og afgifter på tilsammen adskillige milliarder?

Min begrundelse for dette argument er, at ifølge grundloven (den parlamentariske styringskæde), er det vælgerne, der har magten. Den parlamentariske styringskæde beskriver, hvordan magten delegeres fra det såkaldt suveræne folk via valgte repræsentanter til Folketinget. Herfra går den videre til regeringen, der i et parlamentarisk demokrati kan sidde på den politiske magt så længe, den ikke udsættes for et mistillidsvotum, eller kommer i mindretal i vigtige sager. Regeringen styrer via administration i ministerierne af de love, Folketinget har vedtaget. Disse love og administrative afgørelser virker på befolkningen, der måske reagerer ved at stille krav til det politiske system.

Det lyder flot, men virkeligheden er en anden. Den største magtbase udgøres af stærke embedsmænd, der stort set alle er medlem af DJØF. De tog magten, da de blev bedt om at minimere eller hindre afgørelser fra inkompetente ministre, der ville påføre landet store skader. Det kunne ellers være en god ide.

I bogen "Magteliten" påstås det, at en personkreds på 423 styrer landet via deres netværk, men jeg er ikke enig med de tre forfattere. Heller ikke postulatet om, at en af landets mest magtfulde i 2013 var smeden Thorkild Jensen og i 2015 smeden Claus Jensen, begge formænd for Dansk Metal.

De stærke kræfter har frit spil, fordi de passive vælgere tillader det. Jeg er træt af at høre denne kommentar; "Ole, hvad kan vi gøre?" Svaret er nemt; Ifølge grundloven kan hvert folketingsmedlem stille forslag om en ny lov.

Så hvorfor går utilfredse borgere (dem er der mange af) ikke til det folketingsmedlem, de stemte på og fortæller ham, at medmindre han stiller forslag om (i dette tilfælde korrekt ansvarsplacering for skandalen), vil vi ikke mere stemme på ham?

Jeg kan også forestille mig, at et folketingsmedlem stiller forslag om, at Folketinget freder Skatteministeriet ved at give det 1 år uden lovændringer, så der kan blive arbejdsro og dermed tid til at indføre seneste forslag.

Ud af 1000 lovforslag, der stemmes for i Folketinget i et arbejdsår, er 33 % forslag, der vedrører skatter og afgifter. Jeg husker fra en samtale med en kommunaldirektør fra Fyn, at de næsten ugentlige ændringer og nye love medfører administrativt kaos og gener for borgerne. Men det giver arbejde til et hav af cand.polit.er. Tilfører deres arbejde værdier til samfundet?

Fremtiden?

Vi skal ikke mange måneder tilbage førend LLR begik en kapitalbrøler. Han fortalte os, at regeringens fornemste opgave er at udbygge den danske velfærdsbutik. Han er mere naiv end jeg havde troet. Havde han bare sagt, at vi vil gøre alt, hvad vi kan for at bevare den nuværende status, men at gøre den bedre? Hvordan skal en sådan fantasi finansieres? Eller mere sandsynligt; han manipulerer, en disciplin han mestrer.

6

Borgerne stiller mange spørgsmål;

- Kan vi fastholde den nuværende samfundsmodel, der giver os mere, end vi bidrager med?
- Hvordan skal vi klare os i fremtiden?
- Vil der også være velfærd til vores børn?
- Det er de spørgsmål, politikere og økonomer ofte besvarer med dagpenge-, efterløns- og uddannelsesreformer.
- Endelig; er det korrekt at de personer, der er medskyldige i SKATS skandaler, skal stå i spidsen for skatteministerens plan, der skal bringe den vingeskudte organisation ind i fremtiden?

Jeg tror ikke på vi kommer videre uden at den sociale kontrakt mellem stat og borger bliver revideret og bliver omfattet af de tidligere omtalte betingelser (troværdighed, sandfærdighed og retfærdighed). Begrebet "social kontrakt" er ikke en ny opfindelse. Den franske filosof Jean-Jacques Rousseau skrev en bog om den i 1762.

Fra den stammer dette citat; " "Mennesket er født frit, og det er overalt i lænker", passer det ikke ret godt på den nuværende situation?

Thailand i juli 2016